

Dajka Viktória

Téltájt

A félhomály, a suttogó, a nyárutó, az ősztó
után a bágyadt tél dereng:
fetrengve reng a rengeteg.
Sok áruló, sok szárnyaló, a tél után is futkosó
madár dalol, a fellegek csak felrebbentik léptedet,
s nem ér utol, csak szendereg:
fetrengve reng a rengeteg.

Tavasza

Még fázik a könnycsepp a pillán, ha reggel
a dértől fehér, füves utcákon lépdel-
ve távolodom, ahová sokat járok,
és nem marad más utánam, csak a tályog.
De érzem, a szelleme érkezik gyorsan:
a trópusi szellővel libbenő tolvaj-
apóka, ki bátor és nincsen, csak mersze,
hogy reszkető kedvemet távol cipelje.
Mert kell már a kellemes, hűsítő szellő,
mit jázminvirággal díszített kis erdő
megérez és kíván, ha holt szó is flörtöl
a mennyben és Istenhez zengetve feltör.